

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/1219/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119336492
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119336492.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného S. A., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX D., právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Eckmann, s.r.o., IČO: 47 241 110, so sídlom Mierové Nám. 14, 911 01 Trenčín, konajúca konateľnom JUDr. Ivanom Eckmannom, advokátom, proti povinnému EX CREDIT, a.s., IČO: 36 572 586, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Stanislavom Laiferom, so sídlom exekútorského úradu Prievozská 14/A, 821 09 Bratislava, pod sp. zn. 100EX 212/19, o vymożenie 9.488,08,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1219/2019 zo dňa 30. septembra 2019, takto

rozhodol:

I. Sudca sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1219/2019 zo dňa 30. septembra 2019 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1219/2019 zo dňa 30. septembra 2019.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného, doručeného súdu dňa 24.7.2019 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymożenie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/276/2017-336 zo dňa 13.3.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.5.2019 a vykonateľnosť dňa 2.6.2019 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 69Ek/1219/2019 dňa 30.7.2019 súdneho exekútora JUDr. Stanislava Laifera, so sídlom exekútorského úradu Prievozská 14/A, 821 09 Bratislava. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 30.7.2019 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1219/2019 zo dňa 30.9.2019, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie, ktoré sú taxatívne uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil, že dňa 8.7.2019 podal dovolanie proti exekučnému titulu, v ktorom požiadal aj o odklad jeho vykonateľnosti, o ktorom ešte nebolo rozhodnuté. Zrušením exekučného titulu dôjde k zániku vykonateľnosti exekučného titulu a preto povinný považuje začatie exekúcie za predčasné. Ďalej povinný tvrdil, že exekučný titul nie je formálne a materiálne vykonateľný z dôvodu, že v ňom má uvedenú nesprávnu adresu sídla (Šusterova 49, Bratislava), ktorá ani neexistuje a na ktorej nikdy nesídlil. Oprávnený uvedené tvrdenia povinného rozporoval a poukazoval na to, že povinný nepreukázal žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Exekučný

titul nebol zrušený, naďalej je právoplatný a vykonateľný, keďže nebol povolený ani odklad jeho vykonateľnosti. Aj námietku nesprávne uvedeného sídla považuje oprávnený za nedôvodnú, keďže základným identifikačným znakom právnickej osoby je jej IČO, ktoré je nemenné. Je teda zrejme, kto je povinným. Vyšší súdny úradník poukázal na materiálnu a formálnu právoplatnosť exekučného titulu a k tvrdeniam povinného uviedol, že samotné podanie dovolania nemá odkladný účinok a rovnako nezakladá ani dôvod podľa §61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktorý by mal súd exekúciu zastaviť. Až prípadné právoplatné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní, resp. o návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu by zakladalo dôvod pre odklad, respektíve zastavenie exekúcie. Pokiaľ ide o nesprávne uvedené sídlo povinného v exekučnom titule a podanom návrhu na vykonanie exekúcie, vyšší súdny úradník uviedol, že súhlasí s názorom oprávneného, nakoľko vo vzťahu k individualizácii a označenia povinnej osoby je kľúčovým údajom identifikačné číslo organizácie (IČO), nakoľko je jediným údajom, ktorý sa pri zapisovaní v obchodnom registri nedá zmeniť (na rozdiel od sídla, štatutárnych orgánov, predmetu činnosti, výšky peňažných vkladov a pod.). Exekučný súd pred rozhodnutím o vydaní poverenia na vykonanie totožnosť povinného aj oprávneného skúma a vyhodnocuje na základe identifikačného čísla organizácie povinného, o čom svedčí aj vydané poverenie na vykonanie exekúcie, v ktorom je uvedené aktuálne sídlo povinného zapísané v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I. Ani prípadné nesprávne uvedenie sídla povinnej osoby, resp. zmena sídla povinného, nie je pre zistenie kto je povinným z exekučného titulu rozhodujúce. Keďže podanie dovolania nemá odkladný účinok a nie je ani dôvodom v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, pre ktorý by mal súd exekúciu zastaviť, vyšší súdny úradník konštatoval, že povinný neuviedol žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná a návrh povinného na zastavenie exekúcie, ako nedôvodný, zamietol.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 1.10.2019, podal povinný dňa 15.10.2019, v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť.

6. Povinný podanú sťažnosť odôvodnil rovnakými skutočnosťami, ktoré uvádzal aj v návrhu na zastavenie exekúcie. Poukazoval opätovne na podané dovolanie a návrh na odklad vykonateľnosti exekučného titulu, o ktorých doposiaľ nebolo rozhodnuté a na nesprávne uvedené sídlo s tým, že vykonateľnosť exekučného titulu sa viaže na splnenie jeho formálnych náležitostí a to, že musí obsahovať presné označenie oprávneného, povinného a presné vymedzenie nároku, ktorý sa má nútene uskutočniť. Nesprávne uvedenie sídla spochybňuje identitu osoby zaviazanej z exekučného titulu a tým aj jeho vykonateľnosť. Označenie povinného neexistujúcou adresou, je označením mylným a mätúcim a nie označením presným. Nezodpovedá tak podmienkam formálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Povinný poukázal aj na rozhodnutie tunajšieho súdu v obdobnej právnej veci (sp. zn. 64Ek/98/2017). K podanému dovolaniu opätovne uviedol, že nakoľko exekučný súd má vedomosť o podanom dovolaní a o prebiehajúcim dovolacom konaní, je povinný vyčkať na jeho výsledok. Nad rámec uvedených tvrdení, poukázal aj na to, že boli porušené jeho ústavné práva, právo na spravodlivý proces a princíp rovnosti zbraní, čo je samo o sebe dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Až z obsahu napadnutého uznesenia totiž zistil, že oprávnený sa vyjadril k jeho návrhu na zastavenie exekúcie, avšak on nemal možnosť sa vyjadriť k tomuto vyjadreniu oprávneného, pretože mu súdom doručené nebolo. Princíp rovnosti zbraní sa vzťahuje aj na exekučné konanie (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6ECdo 9/2015 z 26.5.2016) a pokiaľ ide o doručovanie vyjadrení účastníkov súdneho konania ostatným účastníkom, čo treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces, poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 100/04. Napadnuté rozhodnutie žiadal preto zrušiť a vec vrátiť vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

7. Súd dňa 5.11.2019 zaslal sťažnosť povinného na vyjadrenie oprávnenému, ktorý sa k nej vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu, podaním doručeným súdu dňa 11.11.2019. Oprávnený zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a napadnuté uznesenie za vecne a právne správne. K tvrdeniu povinného o tom, že mu nebolo súdom doručené jeho vyjadrenie uviedol, že jeho vyjadrenie bolo reakciou na návrh povinného, v ktorom sám povinný vymedzil okruh sporných otázok, vo vzťahu ku ktorým oprávnený vyjadril svoj právny názor. Podľa jeho názoru preto nedošlo k porušeniu práva povinného na spravodlivý proces. Pokiaľ ide o podané dovolanie, oprávnený rovnako nesúhlasil s argumentáciou povinného, pričom zdôraznil, že súd má vychádzať zo stavu veci v čase rozhodnutia súdu, ktorý je taký, že oprávnený súdu predložil právoplatný a vykonateľný exekučný titul, vo vzťahu k vykonateľnosti ktorého, nebol povolený odklad. Neexistuje tak žiadna prekážka pre pokračovanie v exekúcii. Napokon, k nesprávne uvedenému sídlu povinného v exekučnom

titule poukázal na povahu IČO, ktoré je základným identifikačným a rozlišovacím údajom právnických osôb. Adresa sídla právnickej osoby, naopak, nemá pri identifikácii právnickej osoby význam, keďže sa mení. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd napadnuté uznesenie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil. Náhradu trov právneho zastúpenia si neuplatnil.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) bod 2. (po bodkočiarku) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie oprávneného a povinného, ak je účastníkom konania právnická osoba, označuje sa názvom alebo obchodným menom, sídlom a identifikačným číslom organizácie alebo iným identifikačným údajom.

14. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

15. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považuje za dostatočné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé a konštatuje, že podaná sťažnosť povinného je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

16. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 12. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného, k sťažnosti povinného konštatuje, že vyšší súdny úradník správne poukázal na to, že podanie mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému a vykonateľnému exekučnému titulu, samo o sebe nie je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie a nebráni vykonateľnosti exekučného titulu. Povinný súdu nepreukázal, ani v rámci podanej sťažnosti, že by dovolací súd o jeho podaniach rozhodol v súlade s jeho právnym názorom a založil by tak niektorý dôvod na zastavenie exekúcie. Tvrdenie povinného, že vymáhateľnosti vykonateľného exekučného titulu bráni podanie dovolania, tak nemá oporu v zákone. Súd ho preto považoval za nedôvodné. Rovnako, oporu v zákone nemá ani tvrdenie povinného o tom, že exekučný súd je povinný počkať na výsledok dovolacieho konania, keď má vedomosť o tom, že takéto konanie prebieha. K uvedenému, súd konštatuje, že takéto povinnosť exekučnému súdu nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Exekučného poriadku.

17. K tvrdeniu povinného o nevykonateľnosti exekučného titulu z dôvodu nesprávne uvedenej adresy sídla povinného v exekučnom titule, súd uvádza, že v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) bod 1. Exekučného poriadku, je obligatórnou náležitosťou návrhu na vykonanie exekúcie označenie oprávneného a povinného, pričom právnická osoba sa označuje obchodným menom, sídlom a identifikačným číslom organizácie. Uvedenú náležitosť podaný návrh na vykonanie exekúcie obsahoval. Súd náležitosti podaného návrhu skúma v rozsahu ustanovenia § 53 Exekučného poriadku. Pokiaľ ide o označenie oprávneného a povinného, súd vykonáva lustrácie uvedených osôb v obchodnom registri (u právnických osôb), resp. registri obyvateľov (u fyzických osôb) a to predovšetkým s ohľadom na ich jednoznačnú

identifikáciu a následne aj na samotný praktický výkon exekúcie súdnym exekútorom a doručovanie písomností, t.j. zisťuje ich správnosť v čase rozhodnutia súdu. Pokiaľ súd v rámci vykonanej lustrácie zistí zmenu sídla povinnej právnickej osoby (ako tomu bolo v tomto prípade), avšak uvedená právnická osoba je inak jednoznačným spôsobom identifikovaná, súd na uvedenú zmenu sídla prihladne vydaním poverenia v súlade s adresou sídla právnickej osoby zapísanou v obchodnom registri, nakoľko zmenou sídla právnickej osoby, nedochádza k zmene v osobe povinného. Súd neskúma na akých všetkých adresách mal alebo nemal povinný - právnická osoba sídlo od svojho založenia až po okamih rozhodovania súdu, ani či je v exekučnom titule chyba v písaní, v sídle žalovaného. Exekučný súd zisťuje aktuálnu adresu sídla povinnej osoby identifikovanej identifikačným číslom organizácie (IČO), resp. dátumom narodenia, prípadne rodným číslom fyzickej osoby. Rovnako súd postupuje aj pri zistení zmeny bydliska povinného fyzickej osoby, lustráciou v Registri obyvateľov. Podľa názoru konajúceho súdu, je uvedený postup súdu v súlade s ustanoveniami § 105 a nasl. CSP (o doručovaní), s princípom hospodárnosti a rýchlosti konania, bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu (čl. 17 základných princípov CSP). Naopak, v súlade s uvedenými princípmi by nebolo, ak by súd do poverenia pre súdneho exekútora uviedol neaktuálnu adresu sídla povinného, keď už z vlastnej činnosti (lustrácia v obchodnom registri) má vedomosť o inej adrese na doručovanie, inom sídle povinného. Pre jednoznačnú identifikáciu právnickej osoby, je pre súd rozhodujúce identifikačným číslom organizácie (IČO), resp. dátum narodenia, prípadne rodné číslo fyzickej osoby. Preto ani prípadné nesprávne uvedenie sídla povinnej osoby, resp. zmena sídla povinného, nie je pre zistenie kto je povinným z exekučného titulu rozhodujúce. Pokiaľ ide o vykonateľnosť exekučného titulu, je v tomto smere pre exekučný súd rozhodujúce, či povinný sponchybnuje doručenie exekučného titulu alebo nie. V danom prípade povinný namieta iba to, že v exekučnom titule je chyba v písaní v jeho sídle. K doručeniu exekučného titulu však námietky nemal. Rozhodnutie tunajšieho súdu, na ktoré poukazoval povinný (sp. zn. 64Ek/98/2017) vychádza z iného skutkového stavu, keď súd nevedel identifikovať povinného fyzickú osobu podľa dátumu narodenia uvedeného v exekučnom titule ani v návrhu na vykonanie a nebolo možné exekučný titul vykonať. V posudzovanom prípade však súd povinného - právnickú osobu, identifikoval nepochybným spôsobom a preto je možné exekučný titul vykonať.

18. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok a je vykonateľné, je exekučným titulom. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Nemožno preto prisvedčiť obrane povinného, keď sa v podstate domáha toho, aby exekučný súd považoval exekučný titul všeobecného súdu SR za materiálne nevykonateľný, pre chybné uvedenie adresy jeho sídla. Samotné doručovanie exekučného titulu pritom povinný nijako nepochybnil a ani raz neuviedol, že by ho nebol prevzal. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Exekučný titul, ako listina vydaná oprávneným orgánom musí mať predpísanú formu a obsah, z ktorého plynie určitej osobe povinnosť niečo v určitej dobe plniť, teda musí spĺňať náležitosti, ktoré sú jednak formálnej, alebo materiálnej povahy. Materiálne predpoklady vyjadrujú obsahovú určitosť exekučného titulu, podľa ktorého sa exekúcia vedie a to tak, aby práva, ale predovšetkým vynucované povinnosti (t.j. výrok vykonávaného rozhodnutia), boli vo vykonávanom exekučnom titule určené presným a nepochybným spôsobom. Z exekučného titulu musí byť zrejmé, čo má byť exekúciou vynútené. Vzhľadom na uvedené preto možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, v akej výške a v akej lehote má plniť. Z návrhu na vykonanie exekúcie je zrejmé, že návrh na exekúciu podal ten subjekt, v prospech koho je priznané právo vyplývajúce z exekučného titulu, teda osoba aktívne legitimovaná na podanie takéhoto návrhu. Na základe uvedených skutočností, sudca konštatuje, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie, t.j. skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a tento dôvod na zastavenie exekúcie súd preto považoval za nepreukázaný.

19. K tvrdeniu povinného, že postupom exekučného súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že mu nebolo doručené vyjadrenie oprávneného k jeho návrhu na zastavenie exekúcie a nemohol sa tak k nemu vyjadriť, čím bolo porušené jeho ústavné právo konať pred súdom a bola mu

odňatá možnosť konať pred súdom, sudca uvádza, že s takýmito právnymi závermi povinného, nemožno súhlasiť. Sudca v tejto súvislosti poukazuje na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku v platnom znení, v zmysle ktorej povinný musí uviesť a uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Z predmetného ustanovenia zákona je preto zrejmé, že pri rozhodovaní súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (ako aj o sťažnosti povinného) sú podstatné tie právne skutočnosti, ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie a nastali do dňa podania tohto jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Prípadné ďalšie tvrdenia povinného reagujúce na vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ktoré by povinný uviedol v prípadnom ďalšom vyjadrení, sú pre rozhodovanie súdu irelevantné. Pre úplnosť sudca uvádza, že povinný má možnosť v priebehu exekúcie podať aj ďalšie návrhy na zastavenie exekúcie, v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, tieto však nemajú odkladný účinok. Z uvedeného je zrejmé, že povinnému nebola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, keďže povinný všetky skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru odôvodňovali zastavenie exekúcie uviedol (mal zákonnú povinnosť uviesť) už v návrhu na zastavenie exekúcie. Ďalšie skutočnosti nie je možné účinne namietat' vo vyjadrení povinného k vyjadreniu oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súd preto bez akýchkoľvek pochybností mohol rozhodnúť a aj rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na súčasnú, vyššie uvedenú právnu úpravu v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, má súd za to, že nie je možné vo veci aplikovať nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 100/04, na ktorý poukazoval povinný. Postup súdu bol v súlade so zákonom. Okrem uvedeného sudca poukazuje aj na to, že exekučné konanie vedené pred Okresným súdom Banská Bystrica je elektronickým súdnym konaním, v ktorom je súdom vedený elektronický súdny spis. Všetkým účastníkom exekučného konania, teda aj povinnému, a to ku dňu 30.7.2019, bol zo strany súdu, pridelený prístupový kód, na základe ktorého je povinný oprávnený kedykoľvek nahliadať a sťahovať si dokumenty nachádzajúce sa v elektronickom súdnom spise. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd konštatuje, že nie je daný žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v ktorom sú tieto dôvody taxatívne uvedené.

20. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie, žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za ne dôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

21. V zmysle ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. V zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

23. V zmysle § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

24. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

25. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým

a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného, vrátane konania o sťažnosti povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou povinného, nepriznal.

26. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).